

# "vuilbekken en gore bakken voor aan de bar,"

Al gauw werd het vuilbekken en gore bakken voor aan de bar, de gangbare gewoonte in artistieke kringen.

Achter elke boom zag ik in mijn paranoia op een gegeven ogenblik een bloot wijf staan lonken en wenken met haar gekromde wijsvinger die ik in mijn wanen voor een manlijk geslachtsdeel aan zag. Niks op tegen. De kweeperen aan de macht.

Een vrouw met een l\*l is voor menig man de ultieme droom van de samensmelting der geslachten. Welke man wil niet geneukt worden door een leuke vrouw?

Nou, ik wel!

Heemstede was niet de Grote Stad of de wallen dus waar die fictieve nakende wijven vandaan kwamen kwam niet bij mij op als reine, onbevleete jongeling die nog nimmer nat was gegaan bij een vrouw. Alleen stonden die wijven er helemaal niet ! Dat was nog het ergste. Wat was er met mij aan de hand ? Begon ik te hallucineren? Goede raad was duur ! Kon ik beter terug keren naar het ritueel van Von Trekkenstein Biss Orgasmus Ritual? Psiegologiatries, urologisch, parapsycho logies of neurologies konden ze niks vinden, behalve vlieg angst, dat zat ergens in de kleine hersenkwab verborgen en wilde er niet uitgezwaveld worden door psychologisch gelul van hulpverleners.

Het merendeel van de psychologen- en psychiatersstand behoorde tot de gulp verleners. Vieze mannetjes met zieke fanta sietjes en klaarkomkompleksen. Zaten veel homootjes ook onder en natuurlijk de dwangmatige Ouwe Rukkers die de hele dag met zichzelf bezig waren onder tafel.

Totaal geperveteerd en verrot van binnen door al die rare afwijkingen waar ze de hele dag mee werden dood gegoid in de spreekkamer op de bank.

Aderlaten hielp ook niet, dus vrat ik die bloed zuigers zelf maar op, dat had ik gezien op de TV hoe een Belg dat flikte. Het enige dat nog wele ens wild ehelpen was een sstevig pak ros op de popo met een riemen of stroken zweep waar ik zelf veel baat bij heb.

Een echte AHA Erlebniss als je ligt te kraaien op de maat van de zweepslagen. Take Five van Dave Brubeck, alleen waren het er wel heel wat meer dan five om te taken. Anders hielp het toch ook geen reet?

Ik besloot mij in mijn agonie terug te trekken op het Franse platteland om me als een mon nik aan de kunst met een grote ka te wijden. In seksjuweel opzicht bekeerde ik mij tot de Do It Yourself groep van vrolijke trekkers in mijn trekkershut.

Veel efficiënter. Ik was altijd een liefhebber van Junk Food en Junk Sex, toch stopte ik mijn etterende lul nooit tussen een broodje gezond met die druiper.

De hamlappen sloegen gelijk groen en geel uit. Ik moest het toch eens met rosbief proberen of dat wat minder smette en anders een kwak mosterd er op gooien tegen de venerische stank. Het kwam in elk geval die zwoele nacht tot een keiharde confrontatie Aug. 1998.

Frank , altijd al eenzaam, zielig en alleen na het aangenaam verpozen, de achterbank beladen met kapotjes, dildos, boeien, de schillen en de dozen, rijdt zonder rijbewijs na nachtelijk bezoek aan de plaatselijke disko theeek in zuid Frankrijk zwaar onder invloed van alcohol en XTC tabletten de open cabrio van Serge Monsanto langs steile bergweg nabij Laquépie.

Hij is in een opperbeste stemming na een avond van gesprekken over kunst, literatuur, lesbische liefde, sadomasochisme en alles wat daar bij hoort, dus al gauw werd het vuil bekken en gore bakken voor aan de bar, zoals een gangbare gewoonte in artistieke kringen. Hij fluit een blues van Bo Diddley, dus is onze romanticus dik te vreden met zichzelf en in tune met de wereld. Rock me baby, rock me all night long. Ziet plotseling groot licht achter zich opduik en in achteruit kijkspiegel.

Denkt : hee, poppelepee, wat heb ik nou amme snee hangen, ook toevallig, gezellig zeg, aliens, zeker een soucoupe volante! (vert. : vliegende schotel).

Niks aan de handa. Ik zal die boys er wel even op wijzen dat ze ook maar gasten zijn op aarde en heel gauw moeten maken dat ze weg komen met hun anti gravity aircraft want anders trap ik ze wel even tienduizend lichtjaar weg naar Tau Ceti of het zeven gesternte.

Stennis met een zootje buiten aardse allochtonen kon er ook nog wel effe bij.

Mompelt op kosmische wijze sterrekundig: Mannen komen van Penis, vrouwen van Mars, mijn lul die niet van steen is, de kattenbak vol paardenpis, dat moet ik onthouden, dat is literatuur van grote klasse, maar hoe memoreer ik het in deze staat van dronkenschap? Morgen ben ik het weer kwijt. Laat ik het snel op een blocnootje krabbelen of op die bon vanwege lang parkeren voor de Yab Yum.

Vier blousons noirs in een Jaguar E- type uit 1966 achter hem aan. Zouden die vuile Hollander -via de achter bumper- wel even een vierhonderd meter diep ravijn in duwen. De immer alerte kunstariest spuit in 8 sec. van 0 tot 120 km. weg. Prestatie an sich op de bochtige bergwegen. Kiest voor de hinderlaag. Parkeert de cabrio in een inham. Stelt zich verdekt op achter een berg geit maar pakt eerst de doorgeladen parabellum van onder de stoel. Liefkoost even terloops de stalen kolf van het half automatische zwarte pistool waarin hij in navolging van de voormalige bezetter de woorden : "Gott mit Uns & Voor Godt en vaderland, maar niet voor Oranje" heeft laten graveren door een ex-SS-er die nu een tattooshop heeft en smakelijk kan vertellen hoe hij het vak in Dachau heeft geleerd.

Hele verhalen hangt hij op over gevoelige SS-ers en daar tetenover criminele Joden en hoerenjongens uit das Homoviertel uit het kamp waar de Unterscharführers graag uit putten voor het ondernavelse vertier.

Een willig reetje op zijn tijd was en goede afwisseling voor de blonde Gretchens die thuis met zeven Buben bij de Schnapps zaten te wachten op Vati in zijn onberispelijk Todeskopf uniform als hij de kanarie lief kozende woordjes toe voegde bij het voeren, want zo waren die SS-ers ook wel weer aan de andere kant. Een oorlogssituatie is een schizofrene situatie en in liefde en in oorlog is alles geoorloofd bij een oorlam en een laars Löwenbrau bier in de Münchener Bier keller.

Blousons noirs stoppen, zetten weer groot licht op, denken hem te verblinden en te intimideren. Zet cool and collected als een komkommer uit het vriesvak van de koelkast Ray Ban zonnebril op het voorhoofd omdat hij de toestand altijd optimisties in ziet en overal de zon ziet schijnen. Dat wil hij laten merken ook. In het donker als alle katten grijs zien; ook de rooie, voelt hij zich thuis! Frank zet inwendig knop om op killers instinkt.

Red Alert! Alle alarmbellen rinkelen in zijn systeem. De bloeddruk gaat naar 220. Adrenaline is zijn vitamine! De testosteron spuit uit alle gaten en hoeken. Heeft nog net tijd om de cassette speler aan te zetten op top volume. Het agressieve geluid van de Rolling Stones met "Sympathy For The Devil" schalt dreigend door de nacht. De sadisties angehauchte artiest-die naar men zegt op papier èn in real life niet voor een moord meer of minder terug deinsde tijdens zijn artistieke loopbaan en dankzij zijn ontem bare moordzucht en bloeddorst geschikt werd bevonden voor de Groene Baretten toen hij amper 18 was- mompelt veel beteke nend: "Beatles zijn voor watjes! Stones forever!" laat een schallende boer door de stikdonk're nacht , schreeuwt totaal niet ter zake "Vive La France et La Bière de la Hol lande!" (zijn credo in gevaarvolle moment en).

Gevaar geilt de artiest op zoals niets hem kan opgeilen en krabt zich om die reden wel lustig, doch nadenkend aan zijn ballen en ervaart een bijna pijnlijke King Size erektie uit de Grootste Ter Wereld Klasse. Zou hij al weer last hebben van platjes?

Past wel in het plaatje van het moment. Geweld geilt Frank nog steeds op als het tenminste niet zinloos is want dat is niet politiek correct en als iemand zich aan past dan is het onze Frank wel als braafste jonge tje van de klas. Ballen krabben! Zakschimmel dan? Bal verzakking als bal last? Navelbreuk?

Neen, neen en nog eens neen!

Eén van zijn gewoonte gebaren in stressvolle situwaatsies! We kunnen het gerust neuro ties noemen. Krabt wederom aan de jeuken de, strak gespannen, naar de laatste mode glad geschoren balzak...Hij zal toch goddome geen balzakballast candida schimmel hebben opgelopen na dat intermezzo op het toilet van de luchthaven General de Gaulle tijdens dat onderhoud met een wereldreizigster die haar backpack weigerde af te doen onder het rammen, zodat er wel erg weinig ruimte over bleef voor zijn boterduimpje en van rimmen helemaal geen sprake was omdat ze voor haar popo haar opgerolde slaapmat met zich mee voerde?

Geen tijd voor overpeinzingen van de filoso fiese seksjuwologische soort waar onze kunstenaar toch al niet erg sterk in is, dat laat hij liever over aan gesubsidieerde nit witten.

Blousons Noirs stappen uit. Bijlen en klauw hamers in de kontzak van de morsige jeans. Een geblondeerde Franse teef van het leptosome Sylvie Vartna tiepe in haar beste dagen in mini jupe op lieslaarzen staat geïnteresseerd toe te kijken hoe de garçons het 'm gaan lappen.

Lopen met kromme kojboj poten achteloos op onze anders zo beminnelijke levenskunstenaar af af als 4 mislukte Jean Paul Belmondos uit een Franse b-film. Sigaret in de mond bungelend, de duimen in de frontzakken van de jeans, de blousons open tot op de navel. Frank roept overtuigend: "Salut les Copains!" Richt parabellum op het groepje. Schreeuwt: "Bienvenue, Pichegru!"

Verwarring bij nozems evident als zij het vuurwapen zien. Deinzen terug. Ze overleg gen even wie Pichegru is. Ze kennen hun

eigen geschiedenis niet. De leider van het sstel heeft een veneriese kolensjouwerskop als Johnny Hallyday.

Frank maakt van het moment van aarzeling gebruik. Haalt trekker over! Bammm! Bammm! Twee schoten verscheuren de nachtelijke stilte. Verboden munitie; Dum Dum kogels buitelen zich een weg in het zachte vlees en richten onherstelbare schade aan in de ingewanden. Bamm! Bamm! Koplampen achtervolgers aan gruzele menten. Nog een keer twee schoten. Radiateur eveneens. Lichten gedoofd. Richt op knieschijf van de vervaarlijk ogende klerenkast van de groep, een pokdalige baviaan met een scheve kop en een dun rafelig snorretje.

Haal de trekker over! Kogels ploffen dof in het spekkige vlees. Het stuk aangeschoten wild ligt gillend op de grond. Een steeds groter wordende bloed plas om hem heen als het aureool van de dood.

Schiet verscheidene malen in de lucht. Pakt als het magazijn van de parabellum leeg is vervolgens de handzame snubnose punt 38 polietsie revolver uit jucht leren schouder holster.

Op alles voorbereid! Zijn bloeddorst is al lang ontwaakt. Achtervolgers sjoeren de aangeschotene als een dood hert de wagen in en scheuren weg in opperste staat van verwarring.

Relaxed stapt Frank in de geleende bolide. Het elektrics bestuurde linker raampje en de stoffen kap zoeven geruisloos omlaag. Hij zet de radio aan en hoort het geile hijg lied "Je t'aime moi non plus".

Op dat moment beleeft Frank een woest orgasme. Het leer van de voorbank helemaal onder en een natte plek van een halve meter doorsnee ter hoogte van zijn gulp. Hij snuift de koele, serene avondlucht op die in het voertuig hangt. Zijn overvloedig gestorte zaad ruikt naar de klamme loten van een Kastanjeboom vol bloesem.

*Wat is het verschil tussen een berk in het voorjaar en een afgeneukte vent? Een berk heeft klamme loten, een afgeneukte brochum lamme kloten.*

Een grimmige trek om zijn mond. Karwei geklaard. Scheurt weg met grote lichten. Zijn belagers achter na. De punt 38 met rokende loop in de vuurvaste linker hand uit het open autoraam snel vurend als een volleerde FBI agent op zijn belagers.

Bericht in de Laquépie Dimanche twee dagen later: "Vier inwoners van Laquepie omge komen op raadselachtige wijze tijdens nachtelijke rit langs ravijn".

De dader zal nooit worden gevonden.

## Aanslag 1976

In 1974 wordt het Amsterdam se atelier van Frank aan de tweede Nassastraat 8 op een avond beschoten door een onbekende vanaf een balkon op vijftien meter afstand. Kogelgaten in de ramen verraadden dat Frank, die net even naar de avondwinkel voor een sixpack bier was gelopen, in een ander geval dood geschoten zou zijn. De volgende dag doet de kunstenaar aangifte bij het politieburo aan het Marnixplantsoen maar krijgt te horen dat hij maar moet terug komen als de aanslag gelukt is. Een goede grap is nooit weg. Moord In 1972 wordt 's nachts om half drie in het atelier gebouw aan de tweede Nassastraat de beeldhouwer Ben d.B. door een herowiene junkie dood gesto ken. De dader is na een jaar weer op vrije voeten. Frank ontmoet de moordenaar eenmalig als hij op een zomer avond staat te wachten voor de open brug bij de 2-e Nas sastraat. Enkele jaren later overlijdt de dader van de moord aan een overdosis hero wiene. Het kwaad straft zichzelf.

In 1977 vindt op een zaterdagavond een schietpartij plaats in de gangen van het naargeestige atelierkompleks. Een bloed spoor van meer dan 100 meter loopt door de gangen van de tweede etage naar de uit gang begane vloer. De broer van Frank, een notoire Haarlemse naar liefde hunkerende homoseksueel, is in 1985 dood geslagen in Haarlem, de asocialenstad, door een poten rammer.

De dader werd door de rechtbank naar huis gestuurd alhoewel hij een bekentenis aflegde. Dat kon toen nog met die modieus extreem linkse advokaten kollektieven, die van elke RAF terrorist of politieke moorde naar een held maakten. Je maakte iemand kapot en kreeg na afloop een felicitatie van de rechter, een hand van de officier van justitie en een zoen van de griffier. Frank zegt verbeteren en kijkt ons grimmig aan met zijn hongerige ogen: "Ik heb toen nog met een paar fitness jongens een aanslag op de dader beraamd, maar Mr. Rotshuizen uit Leeuwarden van het kantoor Boonstra en Rademakers heeft me toen even haarfijn uitgelegd dat ik minstens 7 jaar bajes zou krijgen maar waarschijnlijker 12 jaar en dat had ik er niet voor over. Het plan lag al klaar. We zouden in de kroeg wat rohyp nolletjes in zijn glas gooien, daarna hem op wachten na het café bezoek als ie op straat onder invloed liep rond te waggelen en met een karate stoot voor zijn eikel hem uit schakelen, dat kun je aan mij wel over laten als black belt full contact karate in de jaren tachtig, toen ik nog met liefde een behoorlijke stoot kon weg geven. Nu ben ik natuurlijke een zielige, bevende, oude, gebogen, tandeloze man die uit zijn bek stinkt, voort strompelt en al een beetje begint te malen, dat is populair bij de weblog lezertjes. Als het maar zielig is dan is het goed. Na twee glazen wijn loop ik trouwens al tegen de wand op, over het plafond weer terug, met ogen als thee schoteltjes en mijn tong uit mijn oor, loeiend van geilheid, balkend als een krankzinnige

kunstkabouter. En verder gaat het heel goed met mij...

© juli 2011, fredvanderwal, BasicPublishing.nl